



Vieną dieną, mums sėdint klasėje, pro duris įsiveržė direktorius Kapininis ir burbtelėjęs „Nekreipkite į mane dėmesio!“ ėmė atidarinėti VISAS spinteles ir LABAI GREITAI tikrinti, kas jų viduje.

Mūsų mokytoja panelė Džouns paklausė pono Kapininio, ar jam viskas **GERAI**, bet jis tik linktelėjo ir sumurmėjo „taip“. Tačiau stebint jo elgesį buvo akivaizdu, kad kažkas ne taip, be to, jis ėmė **KRAUSTYTI** spinteles ir jose buvusius daiktus dėti ant žemės.

Tuomet prie manęs pasilenkė Džudė ir sušnabždėjo:



12

– Kažin ko jis ieško?

Aš tik gūžtelėjau pečiais. Buvo akivaizdu, kad jis kažko ieško, bet



kas tai galėtų būti.

Vėliau, per pertrauką, pastebėjome poną Kapininį **ROPOJANT** koridoriumi. Išvydęs mus jis ėmė ropoti **LABAI GREIT** ir įlindęs į savo kabinetą užtrenkė duris.



13



Nežinojome, ko imtis, nes tikrai sunku sugalvoti, kaip **ELGTIS**, kai direktorius ima ropoti žeme it mažas vaikas. Taigi, nedarėme nieko.

Bet kitą dieną, susirinkime aptariant naująjį **MOKYKLOS VALGYKLOS VALGIARAŠTĮ**, ponas Kapininis ėmė

TYLIAI VIRKAUTI.

Iš pradžių pamaniau, kad galbūt jį sugaudino **VIRĖJŲ** sugalvotas naujas dar prastesnio skonio **PIEMENĖLIŲ PYRAGO** receptas (mūsų mokykloje gaminamo

piemenėlių pyrago skonis klaikus!).

Tačiau sužinojau, kad recepto niekas nepakeitė. Tiesą sakant, naujasis valgiaraštis atrodė visai



tad tapo visai neaišku, kas privertė poną Kapininį ašaroti.

STEBĖJOME, kaip ponui Kapininiui pasakojant apie **VEGANIŠKAS DEŠRELES** jo skruostais bėga **AŠAROS**.

Mokytojai sutrikę susižvalgė, matyt, ir jie nesuprato, kas dedasi.

Tuomet Zakas tarė:

- Galbūt vertėtų ko nors imtis? Gal pašaukime seselę?

Tačiau Džudė sušnypštė:

- ŠŠŠŠ!

O tada PRISIMERKĖ ir pasilenkusi pirmyn atidžiai NUŽVELGĖ poną Kapininį. Žinojome, kad dabar ji mėgina PERSKAITYTI JO MINTIS. Džudė vis kartoja, kad užaugusi bus POLICININKE ir išmoks

★ PATEKTI Į
★ ĮTARIAMŲJŲ PROTUS, ★

privers juos SAKYTI TIESĄ.

Ponas Kapininis baigė pasakoti apie VEGANIŠKAS DEŠRELES ir pradėjo aiškinti, jog penktadienį bus pjaunama žaidimų aikštelės ŽOLĖ. Tada jis dar labiau SUSIGRAUDINO ir ėmė ŠNIURKŠTI nosį.

Zakas pasakė, kad galbūt ponas Kapininis

KENČIA NUO
ŠIENLIGĖS

ir vien KALBOS apie žolę verčia jį ašaroti.

Tačiau tai išgirdusi Džudė atsisuko į Zaką ir tarė:

- Zakai, tai absurdiška.

- Tikrai? – paklausė jis.

- Taip.

- **TIKRAI?** – dar kartą paklausė Zakas.

- **TAIP**, – dabar jau griežčiau atšovė Džudė.

Zakui nespėjus nieko atkirsti, ponas Kapininis staiga pabėgo nuo pakylos!